

ရှင်မုတ္တိ

သုတေသနနှင့် နိဂုံးအောင်ကြမ်း

၂၅
မ

နမောတဿ၊ ဘဂဝတော၊ အရဟတော
သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓဿ။

ရှင် ဗုဒ္ဓိံး ဘုရား သမိုင်း အကြောင်း။

ငါတို့ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား၊ သာသနာတော်
ကောဇာ - ကိုးရာသုံးဆယ်လွန်၍၊ မင်း (၆၆) ဆက်
ရောက်လတ်သောအခါ၊ သီဟိုဠ်ကျွန်းကိုအပိုးရတော်မူ
သော၊ မဟာနာမ မင်းလက်ထက်၊ အရှင်မဟာအရဟံ၊
ရဟန္တာထေရ်မြတ်ကြီးသည်၊ ကြီးစွာသောပူပန်တော်
မူခြင်း၊ ဖြစ်တော်မူသည်မှာ၊ သုံးလောက ဘဂဝါ၊
အစိန္တေယျာဏီ၊ သာသနာတော်ငါးထောင်၊ တည်သရွေ့
ကာလပတ်လုံး၊ မည်သည့်တိုင်းပြည်မြို့ရွာ၌၊ ဘုရား
သာသနာတည်ထွန်းပါအံ့နည်းဟု၊ ဆင်ခြင်တော်မူသည်
ကိုသိကြားမင်းသိတော်မူ၍မဟာထေရ်ကြီးထံချဉ်းကပ်
ပြီးလျှင်၊ အရှင်ဘုရား၊ အဘယ်ကြောင့်စိုးရိမ်ပူဆွေးတော်
မူပါသနည်းဟု၊ လျှောက်ထားရာ၊ သိကြားမင်း၊ မြတ်စွာ
ဘုရား သာသနာတော် ငါးထောင်တည်သရွေ့ ကာလ
ပတ်လုံး၊ တုန့်နိုးမရ၊ သံဗုဒ္ဓသာသနာသည်၊ ရှည်ကြာ

{ ၂ }

အမြို့၊ တည်အံ့သော၊ မြို့ရွာဒေသကို၊ သိလိုသောဆန္ဒ၊
 အားကြီးထူ၍၊ စိုးရိမ်ပါသည်ဟု၊ မိန့်တော်မူလေလျှင်
 အရှင်ဘုရား၊ စိုးရိမ်တော်မူပါလင့်၊ ဟောမဝန္တာ၌တည်
 ရှိသော၊ သရက်ခံနှစ်ကို၊ ဤဘဒ္ဒကပ် ကန္တာဝယ်၊
 ကောဏ္ဍသံ၊ ဂေါနာဂုံ၊ ကဿပ၊ ဂေါတမ၊ ဘုရားလေးဆူ၊
 ရှပ်ပွားတော်နှင့်၊ သဏ္ဍာန်အတူ ထုထုပ်တော်မူ၍ သရိယ
 ဓါတ်သွင်းတော်မူပြီး၊ ကျောက်ကဗျဉ်းထုထုပ်ပြီးလျှင်၊
 မဟာပေါမိပင်အစစ်မှ လေးစေ့သောပေါမိစေ့ကိုမျိုး
 လိုက်၍၊ လေးဋ္ဌာနဒေသသို့၊ သာသနာတော်တည်ရာ၊
 ကြွတော်မူပါ ဘုရားဟု၊ အရှင်နှင့်တကွ၊ ရဟန္တာ
 အပေါင်းတို့သည်၎င်း၊ ဘုရားတပည့်တော်တို့သည်၎င်း၊
 သစ္စာအဓိဋ္ဌာန် ပြုတော်မူပြီး၊ လွှတ်တော်မူပါလျှင်၊ ထို
 ကြောင်းကြခြင်းသည်၊ ကင်းပါမည်ဘုရားဟု သိကြား
 မင်းလျှောက်လေလျှင်၊ အလွန် ဝမ်းမြောက် တော်မူ၍၊
 သရိယဓါတ်တော် လေးဆူထုတ်ပေးပြီး၊ သိကြားမင်း
 အားစီရင်စေ၏။

{ ၃ }

ထိုဖေါင်တု်း၊ ထီးဖြူ၊ ပရိက္ခရာ၊ ကျောက်ဖြာ
 တို့ကိုလည်း၊ မဟာနာမ--မင်းအားကြားစေလျှင်၊ အလွန်
 ဝမ်းမြောက် တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အမတ်ပြည်သူတို့နှင့်၊
 စည်းဝေးတိုင်ပင်၊ အလေးအမြတ်ပြုပြီးလျှင်၊ သင်္ကန်းတုန်း
 လက်ပံနှစ်တုန်း၊ စသောတုန်းပေါ်၌၊ ကဗျည်းရိုက်ခါထို
 ကျောက်ဖျာကိုတင်ပြီး၊ ငါးစင်းသောထီးဖြူငယ်တို့ကို
 စိုက်မိုး၍၊ ရွှေဖျဉ်း အိုးငယ်ထာလုံးစီ၊ ရွှေမြေထည့်ပြီး၊
 အသင့်ထားလေလျှင်၊ ထိကြားမင်းသည်၊ စတုမဟာရာဇ်
 နတ်မင်းကြီးလေးပါးကို၊ ရုပ်ပွားတော် လေးဆုကိုင်စေ၍၊
 မိမိမှာမူကား၊ လေးစေ့ သောမဟာဗောဓိစေ့ တို့ကိုကိုင်
 ၍၊ တူရိယာငါးပါးတို့ဖြင့်၊ တီးမှုတ်ပြီးလျှင်၊ နတ်သား
 နတ်သမီးအပေါင်းခြံရံလာသည်ကို၊ သန်းခေါင်ကျော်အချိန်
 မဟာထေရ်ကြီးထံစား၍၊ ရုပ်ပွားတော်အတွင်း၊ ဓါတ်
 တော်သွင်း ပြီးလျှင်၊ မဟာထေရ် နှင့်တကွ၊ ရဟန္တာ
 အပေါင်းတို့သည်၊ မဟာသုဒ္ဓသင်္ဘောဆိပ်၌၊ မဟာဗျော်
 ကြီးဆောက်ထားရာ၊ စိမ့်ခမ်းကျင်းထားသည့်နေရာသို့၊
 နတ်နှင့်တကွကြွသွားတော်မူ၍၊ ရောက်လေလျှင်၊ မဟာနံ

{ ၄ }

မင်းသည်၊ များစွာသော-မီးရှူးမီးတိုင်တို့ကို၊ နန်းတော်
 လေသာပြတင်းမှ၊ မိဖုရားကြီးနှင့်မြင်လေလျှင်၊ တထောင်
 သောမြင်းတပ်တော်တို့ကို၊ စစ်သူကြီးအားအလျှင်ပြင်စေ
 ၍၊ သင်မိဖုရားနံက်အာရုံလွန်လျှင်သင်တော်တထောင်
 အတွက်၊ ဆွမ်းနှင့် ရောက်စေရမည် မှာတော်မူပြီးမှ၊
 မဟာသုဒ္ဓသင်္ဘောဆိပ်သို့ ထွက်တော်မူ၍ ရောက်လျှင်
 သိကြားမင်း-နတ်မင်းတို့၊ နေရာချထား၊ မီးရှူး-မီးတိုင်
 နတ်အမွှေးတိုင်တို့ဖြင့်၊ ပူဇော်ထားခဲ့သော၊ သင်္ကန်းတုန်း
 ပတောက်တုန်း၊ လက်ပံတုန်း၊ ပြင်းမတုန်းတော်ပေါ်ဝယ်၊
 ရွှေဖျဉ်းအိုး၌ စိုက်ပျိုး ထားခဲ့သော၊ မဟာဗောဓိပင်
 တထောင်ခန့်ကိုမြင်၍၊ အလွန်အံ့ဩကြည်ညိုသောစိတ်
 ကြီးစွာဖြစ်ရကား၊ မြေ၌ဦးခေါင်းတသားတည်း၊ စစ်သူရဲ
 အပေါင်းနှင့်တကွ၊ ပူဇော်ကြံနေသည်အတွင်း၊ သေးဆု
 သောရုပ် ပွားတော် တို့သည်၊ လေးဖြာသော အဆင်း
 ရူပကာယတော်နှင့် - ရောင်ခြည်တော် ခြောက်သွယ်
 ထွက်တော်မူ၍၊ ထန်းနှစ်ဖျားခန့်၊ ကောင်းကင်ပေါ်ဝယ်၊
 စင်္ကြံဖြူလူး၊ ကွန်မြူးတော်မူသည်ကို၊ မိဖုရားနှင့်တကွ၊

{ ၅ }

ပြည်သူအပေါင်းပူးမြင်ကြ၍၊ မရေတွက်နိုင်သော၊ ရဟန်း
ရှင်လူ ပြည်သူအပေါင်းတို့သည်၊ သောင်းသောင်းညှိမျှ၊
ပူဇော်ကြ၍၊ ရင်ပတ်ထက်တီး၊ အံ့ချိုးမကုန်၊ လုံးဝံ့ပူဇော်
ဆွမ်းတော်ကပ်ရန်၊ စိမ့်ချက်ပြုတ်ပြီးလျှင်၊ လေးဆူသော
အရှင်နှင့်၊ တသောင်း ငါးထောင် နှစ်ကျိပ်ငါးပါးသော
သင်္ဘောတော်တို့ကို၊ ဆွမ်းအဝတ်သက်န်း၊ ပရိက္ခရာရှစ်ပါး
တို့ကို ဣဒါန်းပြီး၊ လေးဆူသော ရုပ်ပွားတော်တို့ကို၊
ရဟန်းရှင်လူ အပေါင်းတို့သည်၊ အထူးထူးသောပူဇော်
ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ပူဇော်နေသည်အတွင်း၊ မဟာအရဟံအမည်
တော်ရှိသော၊ မဟာရဟန္တာ မထေရ်ကြီးနှင့် တကွ၊
ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့၊ မဟာသုဒ္ဓ သင်္ဘောဆိပ်သို့ ဆင်း
သက်တော်မူ၍၊ မဟာနာမ-မင်းကို အပါးတော်၌ထားပြီး
လျှင်၊ မဟာထေရ်ကြီးသည်၊ ဤသို့အဓိဋ္ဌာန်ပြုသေ၏။
စတုမာတုဗုဒ္ဓပိမ္မာ သိဟဋ္ဌဒိပေနသိဗင်္ဗဗုဒ္ဓသာသနပတိဋ္ဌ
ရဋ္ဌနဂရဂါမဋ္ဌ၊ ဣဝကဗျေပဗ္ဗဗုဒ္ဓါ၊ ဧကံတေနပဘုရသံ၊
အမှာကဗ္ဗ၊ မဟာထေရော၊ ဧတေနသဂ္ဂဝဇ္ဇေန၊ သိဗင်္ဗပါ
ဝိသိဘဂဝါ၊ ။ ဣဝကဗျေ၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကန္တာရံ၊

{ ၆ }

ပစ္စယဒ္ဓါ၊ ငါးဆူသော ဘုရားရှင်တို့သည်၊ ဧကံတောန၊
 စင်စစ်အားဖြင့်၊ ပဘူဝုသိ၊ ပွင့်တော်မူလေကုန်ပြီ၊ ဧတောန
 သစ္စဝဇ္ဈေန၊ ဤသို့မှန်သော စကားကိုဆိုပါဘိမူကား၊
 စတုခါတု၊ လေးဆူကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓဝိဗ္ဗာဓြတ်စွာဘုရားရှင်
 ပွားတော်တို့သည်၊ အမှာကဉ္စ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ သီဟန္တဒိပေ
 န၊ သီဟိုဠ်ကျွန်းမှ၊ ဗုဒ္ဓသာသနပတိဋ္ဌံ၊ ဘုရားသာသနာ
 ငါးထောင်သာလျှင်၊ တည်ရာဌာန၊ မြို့ဒေသသို့၊ ဘဂဝါ၊
 ရွာဘုန်းတော်သခင်အရှင်မြတ်ဘုရားသည်၊ ဓဋ္ဌနဂရဂါ
 မဉ္ဇူ၊ တိုင်းပြည် မြို့ရွာသို့၊ သီဗံ၊ လျှင်စွာ၊ ဝါဝိသိ၊
 ကြွသွားတော်မူလေသတည်း၊ ဤသို့ မဟာထေရ်သစ္စာ
 ပြုပြီးသည်နှင့် တပြိုင်နက်၊ လက်အုပ်ချီငင်၊ ဦးတင်
 ကန်တော့ကြံသေလျှင်၊ လေးဆူသော အရှင်တို့သည်၊
 စက်တင်ယန္တယား၊ ခုတ်ထုတ်သွားသို့၊ လျှင်လျှားဆောစွာ
 သာသနာကောဇာ၊ ကိုးရာသုံးဆယ်ရှစ်ခု၊ ဥတုဂိဗ္ဗန္တံ၊
 တပေါင်းလပြည့်နေ့ ကြွသွားတော် မူလေ သတည်း၊
 ထိုသို့ကြွသွားတော်မူပြီးလျှင်၊ ဇိနသေဋ္ဌဿ၊
 ငါးမာန်အောင်မြင်၊ မြတ်ချစ်ရှင်၏၊ ဧကဗုဒ္ဓရူပေါ၊

{ ၇ }

တဆူသောရုပ်ပွားတော်ဖြစ်သော၊ ဘဂဝါ၊ ရုပ်ပွားမြတ်စွာ၊
အစိန္တေယျာသည်၊ ယောနကရထဿ၊ ယောနကတိုင်း
၏၊ မဟာဇေယပူရသို့၊ မဟာဇေယပူရပြည်တော်သို့၊
သိဃ၊ လျှင်စွာ၊ ပါဗိသိ၊ ကြွသွားတော်မူလေပြီ။

ဇိနသေဋ္ဌဿ၊ ငါးမာန်အောင်မြင်၊ မြတ်ချစ်ရှင်၏၊
ဧကဗုဒ္ဓရူပေါ၊ တဆူသောရုပ်ပွားတော်ဖြစ်သော၊ ဘဂဝါ
ရုပ်ပွားမြတ်စွာ၊ အစိန္တေယျာသည်၊ ရက္ခပူရရဋ္ဌ၊
ညောင်တီပူရဿ၊ ရက္ခပူရတိုင်း၊ ညောင်တီပြည်ကြီး၏၊
သံတွဲနာမ၊ နဂရသို့၊ သံတွဲအမည်ရှိသော မြို့တော်သို့၊
သိဃ၊ လျှင်စွာ၊ ပါဗိသိ၊ ကြွသွားတော်မူလေပြီ။

ဇိနသေဋ္ဌဿ၊ ငါးမာန်အောင်မြင်၊ မြတ်ချစ်ရှင်၏၊
ဧကဗုဒ္ဓရူပေါ၊ တဆူသောရုပ်ပွားတော်ဖြစ်သော၊ ဘဂဝါ
ရုပ်ပွားမြတ်စွာ၊ စိန္တေယျာသည်၊ သုဝဏ္ဏဘုမ္မိတိုင်း၊
သထုပြည်ကြီး၏၊ ဘီးလင်းနာမနဂရသို့၊ ဘီးလင်းမြို့
တော်သို့၊ သိဃ၊ လျှင်စွာ၊ ပါဗိသိ ကြွသွားတော်မူလေပြီ။

ဇိနသေဋ္ဌဿ၊ ငါးမာန်အောင်ပြီး၊ မြတ်စောထီး၏၊
စတုပိမ္မာ၊ လေးဆူရုပ်ပွား၊ ရှင်ထော် ဆုရားတို့သည်၊

{ ၈ }

ဗုဒ္ဓသာသနာ ပဉ္စသဟာသတိဋ္ဌသ္မိံ၊ ဘုရားသာသနာငါး
 ထောင်သာလျှင်၊ တည်ရာဌာန၊ မြို့ဒေသသို့၊ သီဃမေဝ၊
 လျှင်စွာသာလျှင်၊ ပါဝိသိ၊ ကြွသွားတော်မူပါကုန်အရှင်
 ဘုရား၊ တုမော၊ ရှင်ပင်ဘုရားတို့ကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
 မည်ညွှား၊ ခိုဗားသိကြားသည်၊ ဝန္ဒာမိ၊ သဒ္ဓါရှိကျိုး၊
 လက်စုံမိုး၍၊ ရှိခိုးပါ၏အရှင်ဘုရား၊ တေန၊ ထိုသို့ရှိခိုး
 ပူဇော်ရသော အကျိုးအားဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓသာသနံ၊ ဘုရား
 သာသနာငါးထောင်သာလျှင် တည်လာသမျှကာလပတ်
 လုံး၊ ဝေ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဂုက္ခတု၊ စောင်မကြည့်ရှုနိုင်ပါ
 စေကုန်သတည်း။

သိကြားမင်းသည်၊ ဤသို့သော၊ နတ်ပုန်း-နတ်
 သိမီးတို့ဖြင့်၊ ပူဇော်၍၊ သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ပြုပြီး၊ ဆုတောင်း
 လေလျှင်၊ လေအဟုံကဲ့သို့ ကြွတော်မူ၍၊ တဆူသံတွေ၊
 တတွေယောနကတိုင်း၊ လောမ္ဗ၊ သုံးတို့ဘီးလင်း၊ လေး
 ဆင့်ဒါးဝယ်၊ သွယ်သွယ်လေးမည်၊ ဇိနောမ၊ ယောနက
 မှာ၊ ဇိနကောက္ကသန်၊ တဖန်သံတွေ၊ တွင်ဖြူတဖု၊ ကော
 နဂုံလျှင်၊ မြို့တွင်ဘီးလင်း၊ ရှင်ရင်းကဿပ၊ မြို့ဒေဒါးဝယ်၊
 အံဘွယ်မည်သာ၊ ဇိနာဂေါဓမ၊ မှတ်ကြမိလိချေ၊

{ ၆ }

မြို့လေးထွေတို့ဟူ၍၊ ရှေးပတ္တမြားတို့ စင်ဆီထားသည်၊
 ဤလေးဆူသော ရုပ်ပွားတော်တို့သည်၊ အသီးသီးသာ
 သနာတည်ရာတိုင်းပြည်မြို့ရွာသို့ဖြင့်ဝင်လေလျှင်၊ ဇိနဂေါ
 ဓမ၊ သိကြားထုသည်၊ သရက်ခံသား၊ ရွှေအဆင်းတော်
 တော်ဗောဓိပင် ကျောက်စာကဗျည်း၊ သက်နုံးတုန်းနှင့်
 တက္ကသိုလ်သနာတော်ကောဇာ ၉၃၂ ခု၊ သားဝယ်သာ
 ဂရုမြို့တော်၊ ဝေဒိကင်းတပ်ရွာသူကြီး၊ လကျာပြန်ချီ၊
 ဘောင်မှန်က၊ သူပေါင်းတရားကျော်သောကံ၊ ငွေကြီးထွေ
 ငယ်အသွယ်သွယ်တို့နှင့်၊ ကမ်းဆိပ်သို့ပင့်ပါသော်လည်း
 မပါရှိနေသည့်ခြင်းရာကြောင့် နန္ဒိယမင်း၊ ရှင်ဇံဘုရင်၏
 သားထော်၊ ဗသဒေဝစောရန်နိုင်၊ မင်းတရားထံလျှောက်
 ထားရာ၊ ဆရာတော်၊ သင်္ဘောတော်၊ ဂုဏ္ဏားတော်၊ မှူး
 တော်မတ်တော်တို့ပါ၊ ထောင်သောင်းမကသော၊ ပြည်သူ
 ဗိုလ်ပါများကွာတို့နှင့်တကွ၊ ခပ်လှ-လှော်လှော်ရာထောင်
 မက၊ ဆွဲငင်ကြံပါသော်လည်းမပါ၊ သုံးခုတိုင်တိုင်ကြံ
 ခိုင်နေပြီး၊ မယံတော်စောမြဒေဝီ၊ ကုသိုလ်တော်အနီး သေ
 တရွာကုန်းတန်းအုဋ်ဆိုက်လေလျှင်သူတော်စင်သီလရှင်

{ ၁၀ }

မယံအောသိ၊ သုအမည-မန်းမွှီး၊ မယံကောသိ-မန်းသာ၊
မယံဥက္ကမ မန်းအောင်၊ မယံပညာ - မယံသူ၊ မယံဥာဏ
မန်းထွီး၊ မယံကိတ္တိ - မန်းအေးတို့၏ဆရာ၊ မမယံအောသိ
မန်းမွှီးကို - အိပ်မက်ပေးသည်မှာ၊ ချည်ဝင်ခုနစ်မျှင်ကို၊
ခုနစ်ဖန်ကြစ်၍၊ သင်္ကန်းတုန်း၌ချည်ပြီးလျှင်၊ အရှင်ဘုရား
လိုရာအရင်၌၊ ကျိန်းဝင်တော်မူပါဘုရားဟုလျှောက်ပြီး၊
ယခုဘပေါင်းလပြည့်နေ့၊ ရေပြည့်သည့်အခါ၊ ဆွဲ၍တင်
လေဟု၊ အိပ်မက်မြင်လေလျှင်၊ နံနက်ပွဲခုနစ်ပွဲပြင်၍၊
နတ်ကောင်း နတ်မြတ်တို့ကို၊ ပူဇော်ပသ၊ ရုပ်ပွားတော်
အရှင်မြတ်ကိုလည်း၊ ဆွမ်း-ခရချမ်း ဆီဒီး-ပန်းပေါက်
ပေါက်တို့ဖြင့်၊ လှူဒါန်းပူဇော် ကန်တော့ ပြီးလျှင်၊ သုံး
စင်းသောထီးဖြူကို၊ ဘုရင်မင်းမြတ် အင်မိုးထားသည်
အဘိုင်း၊ သပ်ရပ်စွာ ထားပြီးမှ၊ ချည်ခုနစ်မျှင်ကြွီးကို၊
သင်္ကန်းတုန်း၌ချည်ပြီး၊ သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ပြု၍၊ သူတော်စင်
ခုနစ်ပါး ဆွဲလေလျှင်၊ အလိုလိုပင် ပါလိုက်လာ၍၊ ယခု
စေတီတော်ဘည်ရာ အရင်သို့ကျလျှင်၊ ရပ်တန့်တော်မူ
လေသတည်း၊ ထိုအကြောင်းကို - ဝေဒိရွှေ၌၊ ခေတ္တဝံနေ

{ ၁၁ }

ထောင်မူသော၊ ဗလဒေဝစောနရိန် မင်းကြီးကို၊ တင်
 လျှောက်သေလျှင်၊ အလွန်အားရဝမ်းမြောက်တော်မူပြီး၊
 ရွှေဓတုရွှေလောင်းတို့နှင့်၊ မှူးမတ်ပြည်သူတို့ပါ၊ အလျှင်
 ရောက်တော် မူပြီးသေကာ၊ ကြီးစွာသော မဏ္ဍပ်ကြီး
 ဆောက်လုပ်ပြီးလျှင်၊ အရှင်သင်္ဃာထောင်တို့၏၊ နေထိုင်
 ထိတင်းသုံးတော် မူအပ်သောနေရာ၊ မင်းကောရာဇ်စံနန်း
 တော်တို့ကို၊ အလျှင်ဆောက် လုပ်စေ၍၊ ရဟန်းရှင်လူ
 ပြည်သူအပေါင်းတို့၊ နေ့ညမစဲ၊ အရွှေပွဲတော်ကြီးကျင်း
 ပတော်မူနေသည့်အတွင်း၊ အရှေ့ရပ်ကမ်းဖိုးသူးတော်အရူး
 တယောက်၊ ခမောက်ဆောင်းပြီး၊ မဟာမဏ္ဍပ်အတွင်း
 ဝင်လာပြီးလျှင်၊ ရှင်ဘုရင်အဘယ်အရပ်၌နေသေသနည်း
 ဟုမေးလေလျှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်သည် ကြားတော်မူ၍၊
 ရှေ့တော်သို့သွင်းလေလျှင်၊ ဤသို့ဖိန့်တော်မူ၏၊ အဘိုးအို
 သူတော်၊ ခမောက်ကို ဆောင်း၍ လာခြင်း၊ ကျွန်ုပ်ကို
 မေးခြင်းသည်၊ အဘယ်အကြောင်းနည်းမေးတော်မူရာ၊
 မြတ်သောမင်းကြီး၊ အပါးတော်၌စည်းစိမ်းလျှောက်ရှိပါသော၊
 အမတ်ကြီးသတိုးသိရိမဟာဇေယသိန်ကို နာမိ၊ နာမိ၊ နာမိ

{ ၁၂ }

ပါဟုတင်လျှောက်လျှင်၊ အမတ်ကြီးအဆိုနည်းဟု မေး
 တော်မူလျှင်၊ အရှင်မင်းမြတ်၊ ရှေးပဝေသဏိကာ၊
 ထုတ်ထားသည့်၊ သိုက်တစောင်တွေ့ဘူးသည်မှာ၊ မဟာ
 ထေပြန်၊ အရဟံနှင့်၊ နတ်ထံစိုးငြား၊ ချမ်းသိကြား၊
 မမှားရုပ်ပွား ထုလတ်၊ ရုပ်ပွားလေးဆူ၊ ထုတော်မူ၊
 ဆုယူသစ္စာပြုလတ်၊ မြတ်စွာသာသနာငါးထောင်သာ၊
 တည်ရာဋ္ဌာနလွတ်လတ်၊ ဗုဒ္ဓဟူးသားမင်းယောက်ျား၊
 စိုးငြားတိုင်းပြည်ရောက်လတ်၊ ထိုဆိုရောက်ခါ၊ မြတ်ဇိ
 နာ၊ ခြောက်ဖြာရောင်ခြည်လွတ်၍နေ၊ တောင်းသည့်ဆု
 ကောင်းရလတ်၊ သိကြားကူညီ၊ ရွှေစေတီ၊ ထိုသည်
 မင်းမြတ်တည်လတ်၊ တိုင်းပြည် သာယာ၊ လွန်ချမ်း
 သာ၊ အသပြာရွှေ ငွေပေါလတ်၊ ဝိဇ္ဇာရိရိပြန်၊ သူ
 တော်မှန်၊ နိဗ္ဗာန် လမ်းကြောင်း ပြုလတ်၊ ဟူ၍သိုက်
 တစောင်တွေ့ပါသည်ဘုရားဟု၊ လျှောက်ထားသကာလ
 မားဝေ - မှန်ဘဲ မှန်ပြင်းကွဲ မိုးသူတော်ဆို၍ရယ်လေ
 ၏၊ မြန်မာလိုပြန်သော် (အမတ်လေး ၎င်းသိုက်မှန်ဘဲ
 မှန်လွန်းဟုလို) မိုးသူတော်အဘယ်စကားကို၊ ပြောလို

{ ၁၃ }

သနည်းပေးရာ၊ ရှင်ဘုရင်ကြီး၊ မင်းကျင့်တရားဆယ်ပါး
 နှင့်အညီ၊ မင်းပြုလေ့၊ ပြည်သူတို့ကို၊ ဒုစရိုက်ဆယ်ပါး
 ကိုပယ်စေ၍ သုစရိုက်ဆယ်ပါးကိုကျင့်သုံးဆောက်တည်
 လေ့လေ့၊ မယ်တော်ခမည်းတော်တို့ကို၊ အမျှဝေလေ့၊
 ဆရာတော်ငွေကို ယူရစ်လေဟုပေးပြီး ဘုရားရုပ်ပွား
 တော်မြတ်ကို၊ ဦးတိုက်လျှင်၊ ရှင်ရှင်တော်မြတ်စွာသည်၊
 ရောင်ခြည်တော်ခြောက်ဖြာဖြင့် ကွန်ရှူးတော်မူသည်ကို၊
 မင်းစသောပြည်သူရှင်လူရဟန်းတို့၊ အလွန်ကြည်ညိုသော
 ဝိတိဖြစ်၍၊ ဦးတိုက်ပူဇော်ကြကုန်၏၊ ပြည်ရှင်မင်း
 လည်း၊ သီရိဇေယျသူ၊ ငယ်မည်၊ မောင်ဘာကို၊ လူ
 တထောင်နှင့်၊ ကျွဲ-နွားတို့ဖြင့်၊ ကြိတ်နယ်စေ၍၊ အုတ်
 နှင့်ဆိုင်ရာအပြီးလုပ်စေ၊ အမိန့်တော်မှတ်၍၊ ပြီးစီးအောင်
 လုပ်ရလေသတည်း၊ သံတော်ဆင့်၊ မဟာသင်္ခရာကို၊
 ပီသုကာဘာထောင်နှင့်၊ မဟာပိပိတ္တရာမ၊ သင်္ခကျောင်း
 တော်ကြီး၊ နှစ်သိန်းအတွင်းပြီးအောင်၊ ကြပ်မဆောက်လုပ်
 စေသတည်း၊ တောင်မြိုင်မင်းကြီး၊ သတိုးသီရိဇေယျသူ
 ကို၊ ပန်းချန်ဆရာပါ၊ ပန်းချန်အရာ၌ ဘတ်ကျမ်းသောသူ၊

{ ၁၄ }

လူတထောင်နှင့်၊ စေတီတော်ကို၊ တည်စေသတည်း၊
ထိုစေတီ ဌာပနာထိုက်မှာ၊ အလျားတဆဲ နှစ်တောင်၊
အနံ့ဆယ်တောင်၊ အမြင့်ရှစ်တောင်၊ ကျောက်ဖျာ၊
ကျောက်ချောတို့ကို၊ ကာရံမိုးခင်းစေ၍၊ ဒိုင်မာသော
ကျောက်အင်္ဂါတေ၊ ချော်ရေတို့ကို ပွတ်သုတ်စေပြီးလျှင်၊
ဘိုးတော်ဂေါဝိန္ဒ ရှင်ရသေ့၊ ရှုရုပ်တော်၊ ခမည်းတော်
ရှင်ဖံ ရှုရုပ်တော်၊ မယ်တော်-စောမြဒေဝီ၊ ရှုကိုယ်လေး
ရုပ်ပုံတော်၊ သိကြားဗြဟ္မာ စသော အသီတိရှစ်ကျိပ်၊
ရှုရုပ်တော်၊ သတ္တဋ္ဌာန၊ ရှုသားဗောဓိပင်၊ မြသား
ရှုရုပ်၊ ရှုသားနဝရပ် ကိုးပါးစီပလ္လင်တော်၊ အထွဋ်
ရှုသား၊ အရိုးရှုသား၊ ရှုကံကားငွေစင်၊ အဘိုးတသိန်း
တန် ထီးဖြူတော်ကို၊ ရုပ်ပွားတော်မြတ်၊ သရက်ခံသား
ကို၊ ရှုသားစေတီတော်၊ နဝရပ်ကိုးပါးထီးအုင်မိုးပြီး
လျှင်၊ ဗလဒေဝစောနရိန္ဒဘုရင်၊ ရှုကိုယ်လေးရုပ်ပုံတော်၊
ဒီဗျာရားကြီး၊ သီရိသုဓမ္မ-မဟောသီ၊ ရှုကိုယ်လေးရုပ်ပုံ
တော်တို့နှင့်၊ ဘိုးတော်-ခမည်းတော်၊ မယ်တော်၊ ရုပ်ပုံ
တော်တို့ကို၊ နဝရပ်ကိုးပါးပန်းခိုင်တို့နှင့်၊ မြတ်စွာဘုရား

{ ၁၅ }

အရှင်ကို၊ ပူးဖက်ဟံပြု၍၊ ရုပ်ပွားတော် အရှင်မြတ်၏၊
ရှေ့ထော်ဝယ်၊ အသီးသီးနေရာချထားတော်မူ၍၊ ရွှေဆင်း
တု၊ ငွေဆင်းတု၊ ရွှေသားပရိက္ခရာရှစ်ပါးတို့ကို၊ ဆိုင်ရာနေ
ရာ၌၊ ချထားတော်မူပြီးလျှင်၊ အတွင်းတဝဂ္ဂ အတွင်း၊
ခမည်းတော်လက်ထက်တော်၊ နန်းတော်ရှေ့ဝယ်၊ ရွှေ
ကျောင်းနှင့်ထား၍၊ နေ့စဉ်ကိုးကွယ်တော်မူသော၊ အနံ
ဓာတ်တော်၊ ရုပ်ပွားတော်ကို၊ ရွှေစေတီအုပ်တော်မူပြီး၊
ပတ္တမြားသီးတော်တင်ပြီးလျှင်၊ ဋ္ဌာပနာတိုက်တော်ကို၊
ဇ ၃၃-ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း (၅) ရက် - ကြာသပတေးနေ့၊
နံနက် နေမျက်နှာချိန်၊ ဘုရင်ကိုယ်တိုင် ရှုတော်မူ၍၊
ဋ္ဌာပနာတိုက်ပိတ်တော်မူလေသတည်း၊ ၇-ရက်စနေနေ့
နေထွက်သည်နှင့် တပြိုင်နက်၊ ဋ္ဌာပနာတိုက် အထက်၊
လှပေါင်း ပန်းရန်တထောင်နှင့်၊ စေတီတော်ကို ထပ်မံ
တည်တော်မူ၍၊ တရံဗန်းခံပြီးလျှင်၊ ဇ ၃၃-ခု ပြာသိုသ
ကစ၍၊ အချောအင်္ဂါတေ ကိုင်ပြီးမှ၊ တပေါင်းသပြည်
ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၊ ယွန်းသင်္ဘော၊ တလိုင်းသင်္ဘော မြန်မာသင်္ဘော၊
ပေါင်းသင်္ဘောတော် လေးထောင် ငါးရာတို့ကို၊ တိစိဝရိ

{ ၁၆ }

သင်္ကန်း၊ ပိုး-ဗဲ-စုံရေ (၄၅၀၀) ပရိက္ခရာနှင့်၊ သီးမျိုးစုံ
 ပဒေသာတို့ကို၊ တပါးတပင်ကျလှူတော် မူခြင်း၊ အတိုးအို
 အမယ်အိုခြောက်ရာတို့ကို၎င်း၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသောသူတို့
 ကို၎င်း၊ ပုဆိုးတထည်၊ အင်္ကျီ-ခေါင်းပေါင်း- အဝတ်
 တစုံစီ၊ လှူငါးထောင်တို့ကိုပေးလှူခြင်း၊ ငရွှေနှင့်အိမ်
 ခြေ- ဆယ်အိမ်ထောင်တို့ကို၊ ကျွန်သီးတော်အနေနှင့်၊
 လှူတော်မူခြင်း၊ ရဟန်းတရား- မောင်ရှင်တရား၊ တင်
 မြှောက်ခြင်း စသော၊ အလှူတော် အမျိုးမျိုး တို့ကို၊
 သကျစံသထိရိပဝရ အတ္တမဟာဓမ္မ သေနာပတိမဟာဓမ္မ
 ရာဇာဓိ ရာဇာဂုရု၊ တံဆိပ်နာမံ ခံယူတော် မူသော
 သာသနာပိုင် ဆရာတော် ဆုရားကြီး ကိုယ်တော်တိုင်၊
 တရားအနုမောဒနာပြု၍၊ ရေစက်သွန်းချသော အဆုံး၌၊
 ဆုရင်မင်းမြတ်သည်၊ ဤသို့ဆုတောင်းတော်မူ၏ အရှင်
 ဆုရား ဤသို့သောအလှူကြောင့်၊ နိဗ္ဗာန်မရသမျှကာလ
 ပတ်လုံး၊ အပါယ်လေးပါးမှ ကင်းလွတ်၍၊ ဤရင်ပွား
 စေတီတော်နှင့်အကွ၊ အချပ်ချပ်သော - စေတီရင်ပွား
 တော်မြတ်တို့ကို၊ အဝတ်တိုင်း အဝတ်တိုင်း၌၊ ပြုရပြိုင်ဆင်

{ ၁၇ }

ကိုးကွယ်ရသည် ဖြစ်ရပါလိမ့်ဟု၊ ဆုတောင်းသည်နှင့်
 တပြိုင်နက်၊ ပထဝီမြေကြီးတော်ပဲ တင်တီးပြီး၊ ကောင်း
 ကြီးသုံးကြိမ်ပေးလေသတည်း၊ ရွှေစေတီ၊ ရွှေထီးတင်
 ပြီး၊ သားကြီးအိမ်ရှေ့၊ ဗသရန်နိုင်ကို၊ ထီးနန်းအင်၍၊
 ဥသုသ်ဆောင်ဝင်တော်မူလေသတည်း၊ ပါလာသောမဟာ
 ဗောဓိပင်ကို၊ ရွှေယာစမှတ်ကာ၍၊ တံတိုင်းသုံးထပ်၊
 ဘုရားဘတ်ရံပြီးလျှင်၊ သင်္ကန်းတုန်းကို၊ ရွှေဘိန်းချထား
 ၍၊ ကိုးကွယ်လေသတည်း၊ မတ်သူတော် မန်းမွှီး၊
 မယ်အေသီနှင့်တကွ၊ မယ်သူတော်တို့ကို၊ အိမ်ကျောင်း
 ဆောက်၍၊ အလိုရှိသမျှ ပစ္စည်းကို၊ လစဉ်ထောက်ပံ့
 လှူတော်မူလေသတည်း။

☆ ရွှေမုဆိုးသမိုင်းပြီး၏၊ ☆

ရွှေမုတ္တီးဘုရားရှိခိုး။

အပီဇ္ဇေယျ၊ အပီဇ္ဇေယျ၊ သိန်းခြောက်သောင်း
ရှစ်ထောင်ပေါင်း၍၊ အလောင်းပေါင်းကြံ့ခိုင်၊ ခရိုင်စည်သံ
စည်သံထပ်၍၊ လေးတန်ရောင်ဟို၊ မြင်းမိုကျော်ခေါင်
အတောင်၏ထိပ်ဖြား၊ သိကြားနေရာ၊ တာဝန္တံသာ၊ ငြိ
တုံသာ၊ လာ၍ပွတ်ပွတ်၊ ကျောက်နုထွင်၊ ဖြတ်လျှင်လင်
ထား၊ ဘုရားရုပ်ထု၊ လေးဆူပြု၍၊ လေးရုပ်ရုပ်
လေးပါးပြင်ကို၊ ရှင်ပင်မုတ္တီး၊ တန်ခိုးကြီး၍၊ သိဟိုပြု
တဆူ၊ တဆူသံတွဲ၊ တတွဲလောမာ၊ နတ်တို့ပိုလာ၍
ပိုလာအကိုင်ဆောင်၊ ဣညောင်တခွ၊ ထားဝယ်ဝ
ထွင်၊ သင်္ကန်းတုန်းကြီး၊ ကိုယ်တော်စီး၍၊ မြောဝင်
ကြွလာ၊ သဲပြန်သံထပ်၊ နေရိပ်ထပ်၍ တင့်တယ်ထိုင်
ရာ၊ ဣကျောက်ဖြာနှင့်၊ ညောင်မှာသင်္ကေတ၊ ကိုင်ခါစွဲ၍
ခိုတဲ့အရိပ်၊ ဗေဒိပင်ဖျား၊ ကျေးများနား၍၊ ကျေး
များသတ္တဝါ၊ တောင်ယွက်ကာ၍၊ ရေမှာငါးများ၊
တရားသိဟန်၊ ပတ်ပတ်ရံ၍၊ ရေကိုပွတ်တန်၊ ပေါက်

